

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

2011/56/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie podpisania w imieniu Unii Umowy pomiędzy Unią Europejską a Republiką Chorwacji w sprawie udziału Republiki Chorwacji w pracach Europejskiego Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii 1

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 68/2011 z dnia 28 stycznia 2011 r. w sprawie ustalania z wyprzedzeniem stawek dopłat do prywatnego przechowywania wieprzowiny 2

Rozporządzenie Komisji (UE) nr 69/2011 z dnia 28 stycznia 2011 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 5

Rozporządzenie Komisji (UE) nr 70/2011 z dnia 28 stycznia 2011 r. zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych należności przywozowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (UE) nr 867/2010 na rok gospodarczy 2010/11 7

Rozporządzenie Komisji (UE) nr 71/2011 z dnia 28 stycznia 2011 r. w sprawie cen sprzedaży zbóż w ramach piątych indywidualnych zaproszeń do składania ofert na mocy procedur przetargowych otwartych rozporządzeniem (UE) nr 1017/2010 9

DYREKTYWY

- ★ Dyrektywa Komisji 2011/8/UE z dnia 28 stycznia 2011 r. zmieniająca dyrektywę 2002/72/WE w odniesieniu do ograniczenia stosowania bisfenolu A w butelkach z tworzyw sztucznych do karmienia niemowląt ⁽¹⁾ 11

DECYZJE

2011/57/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 20 grudnia 2010 r. zmieniająca decyzję Rady 2010/320/UE skierowaną do Grecji celem wzmocnienia i pogłębienia nadzoru budżetowego oraz wezwania Grecji do zastosowania środków służących ograniczeniu deficytu uznanemu za niezbędne w celu likwidacji nadmiernego deficytu 15

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

DECYZJA RADY

z dnia 26 lipca 2010 r.

w sprawie podpisania w imieniu Unii Umowy pomiędzy Unią Europejską a Republiką Chorwacji w sprawie udziału Republiki Chorwacji w pracach Europejskiego Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii

(2011/56/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 168 ust. 5 w związku z art. 218 ust. 5,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 1920/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii ⁽¹⁾ stanowi w art. 21, że Europejskie Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii jest otwarte na udział państw trzecich, które podzielają zainteresowanie Unii i jej państw członkowskich celami i pracą Centrum.
- (2) W dniu 11 lipca 2006 r. Rada upoważniła Komisję do otwarcia negocjacji z Republiką Chorwacji w sprawie Umowy pomiędzy Unią Europejską a Republiką Chorwacji w sprawie udziału Republiki Chorwacji w pracach Europejskiego Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii (zwanej dalej „Umową”). Negocjacje zostały pomyślnie zakończone parafowaniem Umowy.
- (3) Umowa powinna zostać podpisana w imieniu Unii z zastrzeżeniem jej zawarcia,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Unii podpisanie Umowy pomiędzy Unią Europejską a Republiką Chorwacji w sprawie udziału Republiki Chorwacji w pracach Europejskiego Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii (zwanej dalej „Umową”) z zastrzeżeniem jej zawarcia.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do podpisania Umowy w imieniu Unii z zastrzeżeniem jej zawarcia ⁽²⁾.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 lipca 2010 r.

W imieniu Rady
S. VANACKERE
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 376 z 27.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ Tekst Umowy zostanie opublikowany wraz z decyzją w sprawie jej zawarcia.

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 68/2011

z dnia 28 stycznia 2011 r.

w sprawie ustalania z wyprzedzeniem stawek dopłat do prywatnego przechowywania wieprzowiny

KOMISJA EUROPEJSKA,

ze szczegółowymi zasadami i warunkami określonymi w rozdziale III tego rozporządzenia.

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 43 lit a) i d) w związku z art. 4,

(6) Aby ułatwić administrowanie środkiem, produkty z wieprzowiny należy klasyfikować w poszczególnych kategoriach ustanowionych według kosztu przechowywania.

(7) Końcowy termin składania wniosków powinien uwzględniać panującą na rynku sytuację oraz zostać przyjęty zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 195 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuł 37 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stanowi, że w przypadku gdy średnia cena rynkowa tusz wieprzowych we Wspólnocie, ustalona na podstawie cen notowanych w poszczególnych państwach członkowskich na reprezentatywnych rynkach Wspólnoty i ważona przy pomocy współczynników odzwierciedlających stosunkową wielkość stada trzody chlewnej w każdym państwie członkowskim, jest niższa niż 103 % ceny referencyjnej i prawdopodobnie utrzyma się na tym poziomie, Komisja może podjąć decyzję o przyznaniu dopłat do prywatnego przechowywania.

(8) W celu ułatwienia zadań administracyjnych i kontrolnych w odniesieniu do zawierania umów należy ustalić minimalne ilości produktów, które musi obejmować każdy wniosek.

(2) Ceny rynkowe spadły poniżej tego poziomu i, mając na względzie sezonowe i cykliczne tendencje, sytuacja ta może się utrzymać. W związku z powyższym właściwe jest przyznanie dopłat do prywatnego przechowywania.

(9) Aby uzyskać pewność co do tego, że podmioty gospodarcze będą wywiązywać się ze swoich zobowiązań umownych oraz że przedmiotowy środek wywrze pożądany wpływ na rynek, należy ustalić zabezpieczenie.

(3) Artykuł 31 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stanowi, że dopłaty do prywatnego przechowywania mogą zostać przyznane w odniesieniu do wieprzowiny oraz że Komisja ustala wysokość dopłat z wyprzedzeniem lub w ramach procedury przetargowej.

(10) Wywóz produktów z wieprzowiny przyczynia się do przywrócenia równowagi na rynku. W związku z tym przepisy art. 28 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 826/2008 powinny mieć zastosowanie w przypadku skrócenia okresu przechowywania, jeżeli wyprowadzone ze składu produkty są przeznaczone na wywóz. Należy ustalić stawkiienne stosowane przy obniżaniu kwoty dopłaty zgodnie z tym artykułem.

(4) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 826/2008 z dnia 20 sierpnia 2008 r. ustanawiające wspólne zasady dotyczące przyznawania dopłat do prywatnego przechowywania niektórych produktów rolnych ⁽²⁾ wprowadziło wspólne zasady wdrażania systemu dopłat do prywatnego przechowywania.

(11) Do celów stosowania art. 28 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 826/2008 oraz w celu zapewnienia spójnych i jasnych reguł obowiązujących podmioty gospodarcze, konieczne jest wyrażenie w dniach dwumiesięcznego okresu, o którym mowa w tym akapicie.

(5) Na mocy art. 6 rozporządzenia (WE) nr 826/2008 dopłaty ustalone z góry mają być przyznawane zgodnie

(12) Artykuł 35 rozporządzenia (WE) nr 826/2008 określa informacje, które państwa członkowskie muszą przekazać Komisji. W ramach niniejszego rozporządzenia właściwe jest szczegółowe określenie zasad dotyczących powiadomień.

(13) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 223 z 21.8.2008, s. 3.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zakres

1. Niniejsze rozporządzenie przewiduje dopłaty do prywatnego przechowywania wieprzowiny, o których mowa w art. 31 ust. 1 lit. f) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.
2. Wykaz kategorii produktów kwalifikujących się do dopłat oraz odnośne kwoty podane są w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Obowiązujące zasady

Rozporządzenie (WE) nr 826/2008 stosuje się, o ile niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej.

Artykuł 3

Składanie wniosków

1. Wnioski o dopłatę do prywatnego przechowywania produktów z wieprzowiny z kategorii kwalifikujących się do dopłat na mocy art. 1 niniejszego rozporządzenia mogą być składane od dnia 01.02.2011.
2. Podany we wniosku okres przechowywania wynosi 90, 120 lub 150 dni.
3. Każdy wniosek dotyczy wyłącznie jednej kategorii produktów wymienionych w załączniku do niniejszego rozporządzenia, zawierając odnośny kod CN w ramach tej kategorii.
4. Końcowy termin składania wniosków zostanie ustalony zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 195 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

5. Każdy wniosek odnosi się do ilości wynoszącej co najmniej 10 ton dla produktów bez kości oraz 15 ton w przypadku innych produktów.

Artykuł 4

Zabezpieczenia

Stawka zabezpieczenia, którą należy wnieść zgodnie z art. 16 ust. 2 lit. i) rozporządzenia (WE) nr 826/2008, wynosi 20 % stawek dopłat określonych w kolumnach 3–5 załącznika do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 5

Wyprowadzenie ze składu produktu przeznaczonego na wywóz

1. Do celów stosowania art. 28 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 826/2008 wymagane jest upływanie minimalnego okresu przechowywania wynoszącego 60 dni.
2. Do celów stosowania art. 28 ust. 3 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 826/2008 stawki dzienne zostały określone w kolumnie 6 załącznika do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 6

Powiadamianie

Państwa członkowskie przekazują Komisji w każdy poniedziałek i czwartek do godz. 12.00 (czasu obowiązującego w Brukseli) informacje o ilościach produktów w odniesieniu do których złożono wnioski o zawarcie umowy.

Artykuł 7

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 stycznia 2011 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Dacian CIOLOȘ
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Kategorie produktów	Produkty, w odniesieniu do których przyznawana jest dopłata	Stawka dopłaty na okres przechowywania (EUR/t)			Stawki dziennie (EUR/t/dzień)
		90 dni	120 dni	150 dni	
1	2	3	4	5	6
Kategoria 1					
ex 0203 11 10	Półtusze bez racycy przedniej, ogona, nerek, cienkiej przepony i rdzenia kręgowego ⁽¹⁾	376	398	420	0,74
Kategoria 2					
ex 0203 12 11	Szynki				
ex 0203 12 19	Łopatki				
ex 0203 19 11	Przodki	416	435	455	0,65
ex 0203 19 13	Schab, z karkówką lub karkówka oddzielnie, schab z biodrówką lub bez ⁽²⁾ ⁽³⁾				
Kategoria 3					
ex 0203 19 55	Nogi, łopatki, przodki, schaby z karkówką lub karkówka oddzielnie, schaby z biodrówką lub bez, bez kości ⁽²⁾ ⁽³⁾	459	479	499	0,67
Kategoria 4					
ex 0203 19 15	Boczek cały lub cięty wzdłuż	343	362	381	0,65
Kategoria 5					
ex 0203 19 55	Boczek cały lub cięty wzdłuż, bez skóry i żeber	369	389	408	0,66
Kategoria 6					
ex 0203 19 55	Kawałki odpowiadające środkom, ze skórą lub tłuszczem lub bez, bez kości ⁽⁴⁾	373	395	416	0,73

⁽¹⁾ Dopłata może być przyznana w odniesieniu do półtuszy przedstawionych jako półtusze Wiltshire, tj. bez głowy, policzków, racy, ogona, sadła, nerek, pośladków, łopatki, mostka, kręgosłupa, miednicy i przepony.

⁽²⁾ Schab i karkówka mogą być ze skórą lub bez, jednak grubość przylegającej warstwy tłuszczu nie może przekraczać 25 mm.

⁽³⁾ Umowne ilości mogą obejmować wszelkie kombinacje wymienionych elementów.

⁽⁴⁾ Taka sama prezentacja jak dla produktów objętych kodem CN 0210 19 20.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 69/2011**z dnia 28 stycznia 2011 r.****ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 29 stycznia 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 stycznia 2011 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

*Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	IL	116,3
	JO	73,2
	MA	61,8
	TN	128,8
	TR	98,6
	ZZ	95,7
0707 00 05	EG	182,1
	JO	82,9
	MA	100,1
	TR	113,0
	ZZ	119,5
0709 90 70	MA	68,4
	TR	130,5
	ZZ	99,5
0709 90 80	EG	66,7
	ZZ	66,7
0805 10 20	AR	41,5
	BR	41,5
	EG	51,7
	MA	54,7
	TN	50,4
	TR	72,2
	ZA	41,5
	ZZ	50,5
0805 20 10	IL	163,3
	MA	75,3
	TR	79,6
	ZZ	106,1
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	69,9
	IL	93,5
	JM	94,5
	MA	108,5
	PK	51,5
	TR	63,9
	US	79,6
	ZZ	80,2
0805 50 10	AR	45,3
	EG	41,5
	TR	52,6
	UY	45,3
	ZZ	46,2
0808 10 80	BR	55,2
	CA	96,6
	CL	90,0
	CN	131,0
	MK	46,1
	NZ	78,5
	US	123,2
	ZZ	88,7
0808 20 50	CN	49,8
	US	125,5
	ZA	101,1
	ZZ	92,1

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 70/2011**z dnia 28 stycznia 2011 r.****zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych należności przywozowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (UE) nr 867/2010 na rok gospodarczy 2010/11**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru ⁽²⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 2 akapit drugi zdanie drugie,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Kwoty cen reprezentatywnych oraz dodatkowych należności stosowanych przy przywozie cukru białego, cukru

surowego oraz niektórych syropów zostały ustalone na rok gospodarczy 2010/11 rozporządzeniem Komisji (UE) nr 867/2010 ⁽³⁾. Te ceny i kwoty zostały ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (UE) nr 33/2011 ⁽⁴⁾.

- (2) Zgodnie z zasadami i warunkami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 951/2006 dane, którymi dysponuje obecnie Komisja, stanowią podstawę do korekty wymienionych kwot,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ceny reprezentatywne i dodatkowe należności celne mające zastosowanie w ramach przywozu produktów, o których mowa w art. 36 rozporządzenia (WE) nr 951/2006, ustalone na rok gospodarczy 2010/11 rozporządzeniem (UE) nr 867/2010, zostają zmienione zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 29 stycznia 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 stycznia 2011 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 24.

⁽³⁾ Dz.U. L 259 z 1.10.2010, s. 3.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 13 z 18.1.2011, s. 57.

ZAŁĄCZNIK

Zmienione kwoty cen reprezentatywnych i dodatkowych należności celnych przywozowych dla cukru białego, cukru surowego oraz produktów objętych kodem CN 1702 90 95, obowiązujące od dnia 29 stycznia 2011 r.

(EUR)

Kod CN	Kwota ceny reprezentatywnej za 100 kg netto produktu	Kwota dodatkowej należności za 100 kg netto produktu
1701 11 10 ⁽¹⁾	63,16	0,00
1701 11 90 ⁽¹⁾	63,16	0,00
1701 12 10 ⁽¹⁾	63,16	0,00
1701 12 90 ⁽¹⁾	63,16	0,00
1701 91 00 ⁽²⁾	60,23	0,00
1701 99 10 ⁽²⁾	60,23	0,00
1701 99 90 ⁽²⁾	60,23	0,00
1702 90 95 ⁽³⁾	0,60	0,17

⁽¹⁾ Stawka dla jakości standardowej określonej w pkt III załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽²⁾ Stawka dla jakości standardowej określonej w pkt II załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽³⁾ Stawka dla zawartości sacharozy wynoszącej 1 %.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 71/2011**z dnia 28 stycznia 2011 r.****w sprawie cen sprzedaży zbóż w ramach piątych indywidualnych zaproszeń do składania ofert na mocy procedur przetargowych otwartych rozporządzeniem (UE) nr 1017/2010**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 43 lit. f) w związku z art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem Komisji (UE) nr 1017/2010 ⁽²⁾ uruchomiono sprzedaż zbóż w drodze procedur przetargowych zgodnie z warunkami przewidzianymi w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1272/2009 z dnia 11 grudnia 2009 r. ustanawiającym wspólne szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do zakupu i sprzedaży produktów rolnych w ramach interwencji publicznej ⁽³⁾.
- (2) Zgodnie z art. 46 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1272/2009 oraz art. 4 rozporządzenia (UE) nr 1017/2010, na podstawie ofert otrzymanych w ramach indywidualnych zaproszeń do składania ofert, Komisja musi ustalić minimalną cenę sprzedaży dla każdego rodzaju zbóż oraz każdego państwa członkowskiego lub podjąć decyzję o nieustaleniu minimalnej ceny sprzedaży.

- (3) Na podstawie ofert otrzymanych w ramach piątych indywidualnych zaproszeń do składania ofert podjęto decyzję, iż należy ustalić minimalną cenę sprzedaży dla zbóż oraz dla państw członkowskich.
- (4) Aby wywołać szybką reakcję rynku oraz zapewnić efektywne zarządzanie przedmiotowym środkiem, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do piątych indywidualnych zaproszeń do składania ofert dotyczących sprzedaży zbóż w ramach procedur przetargowych otwartych rozporządzeniem (UE) nr 1017/2010, w przypadku których termin składania ofert upłynął z dniem 26 stycznia 2011 r., decyzje w sprawie ceny sprzedaży na dany rodzaj zboża i dla danego państwa członkowskiego określa się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 stycznia 2011 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 293 z 11.11.2010, s. 41.

⁽³⁾ Dz.U. L 349 z 29.12.2009, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Decyzje dotyczące sprzedaży

(EUR/t)

Państwo członkowskie	Minimalna cena sprzedaży		
	Pszenvica zwyczajna	Jęczmień	Kukurydza
	Kod CN 1001 90	Kod CN 1003 00	Kod CN 1005 90 00
Belgique/België	X	X	X
България	X	X	X
Česká republika	X	185,51	X
Danmark	X	200,51	X
Deutschland	X	197,85	X
Eesti	X	X	X
Eire/Ireland	X	X	X
Elláda	X	X	X
España	X	X	X
France	X	°	X
Italia	X	X	X
Kypros	X	X	X
Latvija	X	X	X
Lietuva	X	X	X
Luxembourg	X	X	X
Magyarország	X	X	X
Malta	X	X	X
Nederland	X	X	X
Österreich	X	X	X
Polska	X	X	X
Portugal	X	X	X
România	X	X	X
Slovenija	X	X	X
Slovensko	X	190,00	X
Suomi/Finland	X	178,02	X
Sverige	X	191,06	X
United Kingdom	X	198,01	X

(—) Brak ustalonej minimalnej ceny sprzedaży (odrzucono wszystkie oferty)

(°) Brak ofert

(X) Brak zbóż dostępnych do sprzedaży

#) Nie dotyczy

DYREKTYWY

DYREKTYWA KOMISJI 2011/8/UE

z dnia 28 stycznia 2011 r.

zmieniająca dyrektywę 2002/72/WE w odniesieniu do ograniczenia stosowania bisfenolu A w butelkach z tworzyw sztucznych do karmienia niemowląt

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1935/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 października 2004 r. w sprawie materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością oraz uchylające dyrektywy 80/590/EWG i 89/109/EWG⁽¹⁾, w szczególności jego art. 18 ust. 3,

po konsultacji z Europejskim Urzędem ds. Bezpieczeństwa Żywności,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa Komisji 2002/72/WE z dnia 6 sierpnia 2002 r. w sprawie materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych przeznaczonych do kontaktu ze środkami spożywczymi⁽²⁾ zezwala na stosowanie 2,2-bis(4-hydroksyfenylo)propanu, powszechnie znanego jako bisfenol A (zwanego dalej „BPA”), jako monomeru do produkcji materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych przeznaczonych do kontaktu ze środkami spożywczymi zgodnie z opiniami Komitetu Naukowego ds. Żywności (zwanego dalej „SCF”) ⁽³⁾ oraz Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności (zwanego dalej „EFSA”) ⁽⁴⁾.
- (2) BPA jest stosowany jako monomer w produkcji poliwęglanowych tworzyw sztucznych. Poliwęglanowe tworzywa sztuczne stosuje się między innymi w produkcji butelek do karmienia niemowląt. W wyniku podgrzania w określonych warunkach niewielkie ilości BPA mogą potencjalnie przedostać się z pojemników na żywność do żywności i napojów i mogą zostać spożyte.

⁽¹⁾ Dz.U. L 338 z 13.11.2004, s. 4.

⁽²⁾ Dz.U. L 220 z 15.8.2002, s. 18.

⁽³⁾ Opinia Komitetu Naukowego ds. Żywności w sprawie bisfenolu A (Opinion of the Scientific Committee on Food on Bisphenol A) z dnia 17 kwietnia 2002 r. SCF/CS/PM/3936 wersja ostateczna z dnia 3 maja 2002 r. http://ec.europa.eu/food/fs/sc/scf/out128_en.pdf.

⁽⁴⁾ Opinia panelu naukowego ds. dodatków do żywności, środków aromatyzujących, substancji pomocniczych w przetwórstwie i materiałów przeznaczonych do kontaktu z żywnością, wydana na wniosek Komisji, dotycząca 2,2-BIS(4-HYDROKSYFENYLO)PROPANU (bisfenolu A) (Opinion of the Scientific Panel on Food Additives, Flavourings, Processing Aids and Materials in Contact with Food on a request from the Commission related to 2,2-BIS(4-HYDROXYPHENYL)PROPANE (Bisphenol A)), pytanie nr EFSA-Q-2005-100, przyjęta dnia 29 listopada 2006 r., *The EFSA Journal* (2006) 428, s. 1, oraz Toksykokinetyka bisfenolu A, Opinia naukowa panelu ds. dodatków do żywności, środków aromatyzujących, substancji pomocniczych w przetwórstwie i materiałów przeznaczonych do kontaktu z żywnością (Toxicokinetics of Bisphenol A, Scientific Opinion of the Panel on Food additives, Flavourings, Processing aids and Materials in Contact with Food (AFC)) (pytanie nr EFSA-Q-2008-382), przyjęta dnia 9 lipca 2008 r., *The EFSA Journal* (2008) 759, s. 1.

- (3) W dniu 29 marca 2010 r. rząd Danii poinformował Komisję i państwa członkowskie, że podjął decyzję o zastosowaniu środków bezpieczeństwa przewidzianych w art. 18 rozporządzenia (WE) nr 1935/2004 i wprowadził tymczasowy zakaz stosowania BPA do produkcji materiałów z tworzyw sztucznych mających kontakt z żywnością przeznaczonych dla dzieci w wieku 0–3 lat⁽⁵⁾.

- (4) Rząd Danii uzasadnił wprowadzenie środka bezpieczeństwa oceną ryzyka wydaną w dniu 22 marca 2010 r. przez Państwowy Instytut ds. Żywności Duńskiego Uniwersytetu Technicznego. Ocena ryzyka obejmuje ocenę kompleksowego badania przeprowadzonego na zwierzętach narażonych na niskie dawki BPA monitorującego rozwój układu nerwowego i zachowanie nowo narodzonych szczurów. Państwowy Instytut ds. Żywności Duńskiego Uniwersytetu Technicznego ocenił również, czy nowe dane zmieniają jego wcześniejszą ocenę toksycznych skutków dla rozwoju układu nerwowego i zachowania, prawdopodobnie spowodowanych przez BPA.

- (5) Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18 rozporządzenia (WE) nr 1935/2004 z dnia 30 marca 2010 r. Komisja zwróciła się do EFSA o wydanie opinii w sprawie uzasadnienia przedstawionego przez Danię w celu stwierdzenia, że zastosowanie przedmiotowego materiału, pomimo iż jest on zgodny z odpowiednimi szczególnymi środkami prawnymi, zagraża zdrowiu człowieka.

- (6) Rząd Francji poinformował Komisję w dniu 6 lipca 2010 r. i państwa członkowskie w dniu 9 lipca 2010 r., że podjął decyzję o zastosowaniu środków bezpieczeństwa przewidzianych w art. 18 rozporządzenia (WE) nr 1935/2004 i wprowadził tymczasowy zakaz produkcji, przywozu, wywozu i wprowadzania do obrotu butelek do karmienia zawierających BPA⁽⁶⁾.

- (7) Rząd Francji uzasadnił wprowadzenie środka bezpieczeństwa dwiema opiniami wydanymi przez Francuski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (AFSSA) w dniach 29 stycznia 2010 r. i 7 czerwca 2010 r. oraz sprawozdaniem opublikowanym w dniu 3 czerwca 2010 r. przez Państwowy Instytut ds. Zdrowia i Badań Medycznych (INSERM).

⁽⁵⁾ Bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse om materialer og genstande bestemt til kontakt med fødevarer, Lovtidende A, Nr.286, 27.3.2010.

⁽⁶⁾ LOI n° 2010-729 du 30 juin 2010 tendant à suspendre la commercialisation de biberons produits à base de bisphénol A, JORF n° 0150 du 1 juillet 2010, page 11857.

- (8) W dniu 23 września 2010 r. EFSA przyjął opinię Panelu ds. materiałów pozostających w kontakcie z żywnością, enzymów, aromatów oraz substancji pomagających w przetwarzaniu (zwanego dalej „panelem”) w sprawie BPA, wydaną w odpowiedzi na wniosek Komisji z dnia 30 marca 2010 r. i obejmującą ocenę szczegółowego badania neurobehawioralnego przeanalizowanego w duńskiej ocenie ryzyka, a także przegląd i ocenę innych niedawno opublikowanych badań dotyczących BPA ⁽¹⁾.
- (9) W swojej opinii panel stwierdza, iż na podstawie kompleksowej oceny najnowszych danych dotyczących toksyczności dla ludzi i zwierząt nie znaleziono nowego badania, w wyniku którego należałoby zmienić tolerowane dzienne pobranie (zwane dalej „TDI”) wynoszące obecnie 0,05 mg/kg masy ciała dziennie. Wspomniane TDI określono na podstawie poziomu, wynoszącego 5 mg/kg masy ciała dziennie, przy którym nie obserwuje się szkodliwych skutków w wielopokoleniowym badaniu wpływu na rozrodczość prowadzonym na szczurach, oraz przy zastosowaniu współczynnika niepewności 100, który uznany jest za konserwatywny na podstawie wszystkich informacji o toksykokinetyce BPA. Wyrażając opinię mniejszości, jeden członek panelu stwierdził jednak, że zmiany zaobserwowane w niektórych badaniach podniosły poziom niepewności, który może nie odpowiadać obecnemu TDI, które w związku z tym należy uznać za tymczasowe, dopóki w obszarze niepewności nie zostaną udostępnione wiarygodniejsze dane.
- (10) Panel zauważył, że niektóre badania prowadzone na rosnących zwierzętach sugerowały występowanie innych skutków związanych z BPA, być może istotnych z punktu widzenia toksykologii, w szczególności zmian biochemicznych w mózgu, skutków immunomodulacyjnych oraz zwiększonej podatności na guzy piersi. Badania te mają wiele niedociągnięć. Nie można obecnie ocenić znaczenia tych ustaleń w odniesieniu do zdrowia człowieka. Jeśli w przyszłości udostępnione zostaną nowe istotne dane, panel ponownie przygotowuje opinię.
- (11) Preparat do początkowego żywienia niemowląt lub mleko kobiece to jedyne źródło pokarmu dla niemowląt do 4 miesiąca życia i główne źródło pokarmu przez kilka następnych miesięcy. W opinii z 2006 r. EFSA stwierdził, że niemowlęta w wieku od 3 do 6 miesięcy karmione z wykorzystaniem butelek z poliwęglanu do karmienia niemowląt cechuje najwyższe narażenie na BPA, choć ma ono wartość poniżej TDI. Poziom narażenia na BPA dla tej grupy niemowląt spada w miarę stopniowego wycofywania karmienia butelką wykonaną z poliwęglanu i wprowadzania innego pożywienia jako głównego źródła pokarmu.
- (12) Zdaniem EFSA nawet jeśli niemowlę posiada wystarczającą zdolność do wyeliminowania BPA w najgorszym przypadku narażenia, układ odpowiedzialny za usuwanie BPA nie jest u niego tak rozwinięty jak u dorosłego, osiągając stopniowo zdolność taką jak u dorosłego w ciągu pierwszych 6 miesięcy życia.
- (13) Potencjalne działanie toksyczne może mieć poważniejsze skutki w rosnącym organizmie. Zgodnie z opiniami Komitetu Naukowego ds. Żywności z 1997 r. ⁽²⁾ i 1998 r. ⁽³⁾ niektóre skutki, w szczególności skutki dla układów hormonalnego i rozrodczego, wpływ na funkcjonowanie układu immunologicznego i na rozwój układu nerwowego, mają szczególne znaczenie dla niemowląt. Wpływ BPA na rozrodczość i rozwój układu nerwowego został szczegółowo przeanalizowany w standardowych wielopokoleniowych badaniach toksykologicznych oraz w innych badaniach, biorących pod uwagę rosnący organizm; w badaniach tych nie wykazano skutków w przypadku dawek poniżej TDI. Jednakże badania, których ze względu na liczne niedociągnięcia nie można było uwzględnić przy ustalaniu TDI, wykazały oddziaływanie związane z BPA o potencjalnym znaczeniu toksykologicznym. Wspomniane oddziaływanie, w szczególności na zmiany biochemiczne w mózgu, które może wpłynąć na rozwój układu nerwowego oraz immunomodulację, pokrywa się z obszarem szczególnego zainteresowania w przypadku niemowląt, podkreślonym w opiniach SCF z 1997 r. i 1998 r. Ponadto w opinii z 2010 r. EFSA wymienia wzmacniający wpływ wczesnego narażenia na BPA na tworzenie się guzów w późniejszym życiu w wyniku narażenia na czynnik rakotwórczy. Również w tym przypadku wrażliwym etapem jest rozwój organizmu. Niemowlęta można zatem określić jako szczególnie wrażliwą część populacji w kontekście omawianych ustaleń, których znaczenia dla zdrowia człowieka nie można jednak było w pełni ocenić.
- (14) Zgodnie z opinią EFSA z 2006 r. butelki do karmienia z poliwęglanu są głównym źródłem narażenia niemowląt na styczność z BPA. Na rynku unijnym istnieją materiały alternatywne wobec poliwęglanu, w szczególności szkło i butelki do karmienia niemowląt wykonane z innych tworzyw sztucznych. Te alternatywne materiały muszą być zgodne z surowymi wymogami w zakresie bezpieczeństwa, określonymi dla materiałów przeznaczonych do kontaktu z żywnością. Nie ma zatem potrzeby dalszego stosowania poliwęglanu zawierającego BPA w butelkach do karmienia niemowląt.

⁽¹⁾ Opinia naukowa w sprawie bisfenolu A: ocena badania dotyczącego jego toksyczności neurorozwojowej, przegląd najnowszych publikacji naukowych dotyczących jego toksyczności oraz porada w sprawie duńskiej oceny ryzyka dotyczącej bisfenolu A, panel EFSA ds. materiałów pozostających w kontakcie z żywnością, enzymów, aromatów oraz substancji pomagających w przetwarzaniu (Scientific Opinion on Bisphenol A: evaluation of a study investigating its neurodevelopmental toxicity, review of recent scientific literature on its toxicity and advice on the Danish risk assessment of Bisphenol A EFSA Panel on food contact materials, enzymes, flavourings and processing aids (CEF)) (pytania nr: EFSA-Q-2009-00864, EFSA-Q-2010-01023 i EFSA-Q-2010-00709) przyjęta w dniu 23 września 2010, *The EFSA Journal* 2010; 8(9):1829.

⁽²⁾ Opinia Naukowego Komitetu ds. Żywności: Najwyższy dopuszczalny poziom pozostałości (NDP) wynoszący 0,01 mg/kg dla pestycydów w żywności przeznaczonej dla niemowląt i małych dzieci (A maximum residue limit (MRL) of 0,01 mg/kg for pesticides in foods intended for infants and young children) (wydana w dniu 19 września 1997 r.).

⁽³⁾ Kolejna porada w sprawie opinii Komitetu Naukowego ds. Żywności wydanej w dniu 19 września 1997 r. w sprawie najwyższego dopuszczalnego poziomu pozostałości (NDP) wynoszącego 0,01 mg/kg dla pestycydów w żywności przeznaczonej dla niemowląt i małych dzieci (Further advice on the opinion of the Scientific Committee for Food expressed on the 19 September 1997 on a Maximum Residue Limit (MRL) of 0,01 mg/kg for pesticides in foods intended for infants and young children) (przyjęta przez SCF w dniu 4 czerwca 1998 r.).

- (15) Zważywszy na możliwość istnienia szczególnej wrażliwości niemowląt na potencjalne oddziaływanie BPA, mimo iż uznaje się, że niemowlę powinno być w stanie wyeliminować BPA, oraz nawet w przypadku gdy ryzyko, w szczególności dla ludzi, nie zostało w pełni wykazane, należy ograniczyć narażenie niemowląt na BPA w takim stopniu, w jakim jest to racjonalnie osiągalne, do czasu, gdy udostępnione zostaną dalsze dane naukowe pozwalające wyjaśnić toksykologiczne znaczenie niektórych zaobserwowanych skutków oddziaływania BPA, w szczególności w odniesieniu do zmian biochemicznych w mózgu, skutków immunomodulacyjnych oraz zwiększonej podatności na guzy piersi.
- (16) Zasada ostrożności, o której mowa w art. 7 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności⁽¹⁾, pozwala Unii na tymczasowe przyjęcie środków na podstawie dostępnych stosownych informacji w oczekiwaniu na dodatkową ocenę ryzyka i przegląd danego środka w odpowiednim czasie.
- (17) Biorąc pod uwagę, że w odniesieniu do szkodliwości narażenia niemowląt na BPA⁽²⁾ zawartego w butelkach z poliwęglanu do karmienia niemowląt obecny stan badań naukowych cechuje niepewność, która musi zostać wyjaśniona, Komisja jest uprawniona do podjęcia środka zapobiegawczego w odniesieniu do stosowania BPA w butelkach z poliwęglanu do karmienia niemowląt na podstawie zasady ostrożności, mającej zastosowanie w sytuacji, gdy istnieje naukowa niepewność, nawet jeśli ryzyko, w szczególności dla zdrowia człowieka, nie zostało w pełni udowodnione.
- (18) Dla osiągnięcia podstawowego celu, jakim jest zapewnienie wysokiego poziomu ochrony zdrowia człowieka, jest zatem konieczne i właściwe usuwanie źródeł zagrożenia dla zdrowia fizycznego i umysłowego, na które narażone są niemowlęta na skutek używania butelek do karmienia zawierających BPA.
- (19) Komisja oceniła rynek butelek do karmienia niemowląt i otrzymała od odpowiednich producentów informację, że w branży tej trwają dobrowolne działania na rzecz zastąpienia przedmiotowych materiałów i że skutki gospodarcze wnioskowanego środka są ograniczone. Wszystkie butelki do karmienia niemowląt zawierające BPA powinny zatem zostać zastąpione do połowy 2011 r.
- (20) Do czasu udostępnienia dalszych danych naukowych w celu wyjaśnienia toksykologicznego znaczenia niektórych zaobserwowanych skutków oddziaływania BPA, w szczególności w odniesieniu do zmian biochemicznych

w mózgu, skutków immunomodulacyjnych i zwiększonej podatności na guzy piersi, należy tymczasowo zakazać stosowania BPA w produkcji i wprowadzaniu do obrotu butelek z poliwęglanu do karmienia niemowląt. Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 2002/72/WE. Urząd jest uprawniony do monitorowania nowych badań w celu wyjaśnienia powyższych punktów końcowych.

- (21) W wyniku oceny technicznej i ekonomicznej wykonalności wdrożenia wnioskowanego środka stwierdza się, że środek ten nie stanowi ograniczenia dla handlu w większym stopniu, niż jest to wymagane w celu osiągnięcia wysokiego poziomu ochrony zdrowia zapewnianego w Unii.
- (22) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W załączniku II, sekcja A, do dyrektywy 2002/72/WE tekst w kolumnie 4 pod numerem referencyjnym 13480 w odniesieniu do monomeru 2,2-bis(4-hydroksyfenyl)opropanu otrzymuje brzmienie:

„SML (T) = 0,6 mg/kg. Nie stosować do produkcji butelek z poliwęglanu do karmienia niemowląt (*)

(*) Niemowlę zgodnie z definicją zawartą w dyrektywie 2006/141/WE (Dz.U. L 401 z 30.12.2006, s. 1).”.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia 15 lutego 2011 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Przepisy określone w ust. 1 przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie stosują przepisy określone w ust. 1 w sposób zakazujący od dnia 1 marca 2011 r. produkcji oraz od dnia 1 czerwca 2011 r. wprowadzania do obrotu i przywozu do Unii materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych przeznaczonych do kontaktu ze środkami spożywczymi, które nie są zgodne z niniejszą dyrektywą.

3. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

⁽¹⁾ Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1.

⁽²⁾ Zgodnie z definicją zawartą w dyrektywie Komisji 2006/141/WE (Dz.U. L 401 z 30.12.2006, s. 1).

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem 1 lutego 2011 r.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 stycznia 2011 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

DECYZJE

DECYZJA RADY

z dnia 20 grudnia 2010 r.

zmieniająca decyzję Rady 2010/320/UE skierowaną do Grecji celem wzmocnienia i pogłębienia nadzoru budżetowego oraz wezwania Grecji do zastosowania środków służących ograniczeniu deficytu uznanemu za niezbędne w celu likwidacji nadmiernego deficytu

(2011/57/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w szczególności jego art. 126 ust. 9 i art. 136,

uwzględniając zalecenie Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 136 ust. 1 lit. a) TFUE przewiduje możliwość przyjęcia środków w odniesieniu do państw członkowskich, których walutą jest euro, w celu wzmocnienia koordynacji i nadzoru ich dyscypliny budżetowej.
- (2) Artykuł 126 TFUE stanowi, że państwa członkowskie mają unikać nadmiernego deficytu budżetowego oraz ustanawia w tym celu procedurę nadmiernego deficytu. Pakt stabilności i wzrostu, którego część naprawcza wprowadza w życie procedurę nadmiernego deficytu, stanowi ramy wspierające realizację polityk rządowych mających na celu szybkie przywrócenie dobrego stanu finansów publicznych z uwzględnieniem sytuacji gospodarczej.
- (3) W dniu 27 kwietnia 2009 r. Rada, zgodnie z art. 104 ust. 6 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, podjęła decyzję o istnieniu nadmiernego deficytu w Grecji.
- (4) W dniu 10 maja 2010 r. Rada, na podstawie art. 126 ust. 9 TFUE i art. 136 TFUE, przyjęła decyzję 2010/320/UE⁽¹⁾ (zwaną dalej „decyzją”) skierowaną do Grecji celem wzmocnienia i pogłębienia nadzoru budżetowego oraz wezwania Grecji do zastosowania środków służących ograniczeniu deficytu uznanemu za niezbędne w celu likwidacji nadmiernego deficytu najpóźniej do roku 2014. Rada określiła następującą ścieżkę korekty deficytu: deficyt publiczny nieprzekraczający 18 508 mln EUR w 2010 r., 17 065 mln EUR w 2011 r., 14 916 mln EUR w 2012 r., 11 399 mln EUR w 2013 r. i 6 385 mln EUR w 2014 r.
- (5) W prognozie dostępnej w chwili przyjęcia decyzji przez Radę zakładano spadek realnego PKB o 4 % w 2010 r. i 2,5 % w 2011 r., a następnie jego wzrost w kolejnych latach, kiedy to tempo wzrostu gospodarczego miało osiągnąć 1,1 % w 2012 r. oraz 2,1 % w latach 2013 i 2014. Zakładano również, że deflator PKB w kolejnych latach okresu 2010–2014 wyniesie odpowiednio 1,2 %, - 0,5 %, 1,0 %, 0,7 % oraz 1,0 %. Biorąc pod uwagę rozwój sytuacji gospodarczej, obecnie spodziewane jest, że realny PKB zmniejszy się o 4,25 % w 2010 r. i o 3 % w roku 2011, a następnie znacznie ponownie rosnąć w tempie 1,1 % w 2012 r. i 2,1 % w latach 2013 i 2014. Deflator PKB w kolejnych latach okresu 2010–2014 wyniesie zgodnie z obecnymi założeniami odpowiednio 3,0 %, 1,5 %, 0,4 %, 0,8 % oraz 1,2 %.
- (6) W dniu 7 września 2010 r. Rada przyjęła decyzję 2010/486/UE⁽²⁾ zmieniającą decyzję.
- (7) W dniu 15 listopada 2010 r. Eurostat zatwierdził dane statystyczne dotyczące deficytu i długu publicznego Grecji, zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 479/2009 z dnia 25 maja 2009 r. o stosowaniu Protokołu w sprawie procedury dotyczącej nadmiernego deficytu załączonego do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską⁽³⁾. Przy tej okazji skorygowano w górę szeregi statystyczne dotyczące deficytu i długu za lata 2006–2009. Wskaźnik deficytu publicznego za rok 2009 skorygowano z 13,6 % do 15,4 % PKB, natomiast wskaźnik długu – ze 115,1 % do 126,8 % PKB.
- (8) Grecja poczyniła znaczne postępy we wdrażaniu środków określonych w decyzji, w tym w zakresie zmniejszenia deficytu publicznego. Wspomniana korekta szeregów statystycznych oraz słaba ściągalskość dochodów i inne problemy związane z wykonaniem budżetu, w tym kumulacja zobowiązań, oznaczają jednak, że pułap deficytu publicznego w 2010 r. zostanie najprawdopodobniej przekroczony. Przekroczenie to będzie musiało zostać w pełni skompensowane w ciągu roku 2011.

⁽¹⁾ Dz.U. L 145 z 11.6.2010, s. 6.

⁽²⁾ Dz.U. L 241 z 14.9.2010, s. 12.

⁽³⁾ Dz.U. L 145 z 10.6.2009, s. 1.

- (9) W dniu 24 listopada 2010 r. Grecja przedłożyła Radzie i Komisji sprawozdanie, w którym przedstawiono środki polityki podjęte celem zastosowania się do decyzji. Komisja dokonała oceny tego sprawozdania i doszła do wniosku, że Grecja w zadowalający sposób stosuje się do decyzji.
- (10) W świetle powyższego właściwa wydaje się zmiana decyzji w wielu różnych punktach, przy jednoczesnym utrzymaniu terminu korekty nadmiernego deficytu i ścieżki dostosowania w zakresie wskaźnika deficytu oraz wzrostu zadłużenia publicznego w ujęciu nominalnym,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2010/320/UE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 1 ust. 3 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Na podstawie dotyczących PKB prognoz z listopada 2010 r. wartość relacji długu do PKB nie przekroczy 143 % w 2010 r., 153 % w 2011 r., 157 % w 2012 r., 158 % w 2013 r. oraz 156 % w 2014 r.”;

- 2) art. 2 ust. 3 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) przepisy służące wzmocnieniu ram budżetowych. Powinny one w szczególności obejmować ustanowienie średniookresowych ram budżetowych, utworzenie obowiązkowej rezerwy budżetowej odpowiadającej 5 % łącznych środków jednostek administracji centralnej, innych niż wynagrodzenia, emerytury i odsetki, stworzenie bardziej rygorystycznego mechanizmu monitorowania wydatków oraz powołanie agencji budżetowej przyłączonej do parlamentu”;

- 3) w art. 2 ust. 3 skreśla się lit. g);

- 4) art. 2 ust. 3 lit. k) otrzymuje brzmienie:

„k) lepsze zarządzanie aktywami publicznymi celem pozyskania co najmniej 7 mld EUR w latach 2011–2013, z których co najmniej 1 mld EUR w 2011 r., a przychody ze sprzedaży aktywów (nieruchomości i aktywów finansowych) przeznaczają się na spłatę długu i nie ograniczą wysiłków na rzecz konsolidacji budżetowej, mających doprowadzić do utrzymania deficytu w granicach pułapów określonych w art. 1 ust. 2.”;

- 5) art. 2 ust. 3 lit. m) otrzymuje brzmienie:

„m) dekret, który zabrania deficytów samorządom lokalnym co najmniej do roku 2014; zmniejszenie transferów na rzecz samorządów lokalnych, zgodnie z planami w zakresie oszczędności i przekazywania uprawnień”;

- 6) art. 2 ust. 3 lit. o) otrzymuje brzmienie:

„o) wdrożenie jednolitego systemu recept elektronicznych; opublikowanie pełnego cennika leków znajdujących się na rynku; stosowanie wykazu leków nier refundowanych i wykazu leków dostępnych bez recepty; opublikowanie nowego wykazu leków refundowanych z wykorzystaniem nowego systemu cen odniesienia; wykorzystanie informacji uzyskiwanych z systemu recept elektronicznych i w drodze skanowania celem poboru rabatów od firm farmaceutycznych; wprowadzenie mechanizmu monitorowania umożliwiającego comiesięczne oszacowanie wydatków na farmaceutyki; egzekwowanie współpłaty w wysokości 5 EUR za regularne usługi ambulatoryjne i objęcie współpłataścią nieuzasadnionych wizyt na oddziałach ratownictwa medycznego; opublikowanie zweryfikowanych przez biegłych rewidentów sprawozdań finansowych szpitali i ośrodków zdrowia; oraz utworzenie niezależnej grupy zadaniowej złożonej z ekspertów w dziedzinie polityki zdrowotnej, której zadaniem będzie opracowanie do końca maja 2011 r. szczegółowego sprawozdania na temat kompleksowej reformy systemu opieki zdrowotnej celem poprawy jego wydajności i skuteczności”;

- 7) w art. 2 ust. 3 skreśla się lit. p);

- 8) w art. 2 ust. 3 dodaje się litery w brzmieniu:

„q) dalsze ograniczenie wydatków operacyjnych o co najmniej 5 procent, przynoszące oszczędności w kwocie co najmniej 100 mln EUR;

r) dalsze ograniczenie transferów, przynoszące w całym sektorze publicznym oszczędności w kwocie co najmniej 100 mln EUR. Podmioty publiczne będące beneficjentami tych transferów zapewnią jednocześnie ograniczenie wydatków, aby nie doprowadzić do kumulacji zaległości;

s) uzależnienie świadczeń rodzinnych od stanu majątkowego, począwszy od stycznia 2011 r., przynoszące oszczędności w kwocie co najmniej 150 mln EUR (po uwzględnieniu związanych z tym kosztów administracyjnych);

t) ograniczenie zakupów (dostaw) sprzętu wojskowego o co najmniej 500 mln EUR w porównaniu z obecnym poziomem w 2010 r.;

u) ograniczenie wydatków funduszy zabezpieczenia społecznego na farmaceutyki o 900 mln EUR dzięki dodatkowemu obniżeniu cen leków i nowym procedurom zamówień; ograniczenie wydatków szpitali na farmaceutyki (włącznie z wydatkami na sprzęt i wyposażenie) o co najmniej 350 mln EUR;

- v) zmiany w zarządzaniu przedsiębiorstwami publicznymi oraz w ich polityce cenowej i polityce wynagrodzeń, przynoszące oszczędności w kwocie co najmniej 800 mln EUR;
- w) zrównanie poziomu opodatkowania oleju opałowego i oleju napędowego po dniu 15 października 2011 r. celem zwalczania nadużyć, przynoszące oszczędności w kwocie co najmniej 400 mln EUR w 2011 r. po uwzględnieniu szczególnych środków mających na celu ochronę uboższych grup społecznych;
- x) podniesienie stawek obniżonych podatku VAT z 5,5 do 6,5 procent i z 11 do 13 procent, przynoszące co najmniej 880 mln EUR; obniżenie stawki podatku VAT stosowanej do leków i usług hotelowych z 11 do 6,5 procent, wiążące się z kosztem nieprzekraczającym 250 mln EUR po uwzględnieniu oszczędności, jakie obniżenie stawki VAT na leki przyniesie funduszom zabezpieczenia społecznego i szpitalom;
- y) nasilenie walki z przemytem paliwa (co najmniej 190 mln EUR);
- z) podniesienie opłat sądowych (co najmniej 100 mln EUR);
- aa) wdrożenie planu działań na rzecz przyspieszenia poboru zaległości podatkowych (co najmniej 200 mln EUR);
- bb) przyspieszenie poboru kar podatkowych (co najmniej 400 mln EUR);
- cc) pobór dochodów będących następstwem wprowadzenia nowych zasad prowadzenia sporów podatkowych i postępowań sądowych w sprawach podatkowych (co najmniej 300 mln EUR);
- dd) dochody z przedłużenia wygasających licencji telekomunikacyjnych (co najmniej 350 mln EUR);
- ee) dochody z koncesji (co najmniej 250 mln EUR);
- ff) plan restrukturyzacji sieci transportu miejskiego w Atenach (OASA). Celem planu jest zmniejszenie strat operacyjnych przedsiębiorstwa i doprowadzenie go do rentowności. Plan obejmuje cięcia wydatków operacyjnych przedsiębiorstwa oraz podwyżki taryf. Niezbędne działania zostaną wdrożone do marca 2011 r.;
- gg) akt prawny ograniczający zatrudnianie w całym sektorze instytucji rządowych i samorządowych do współczynnika nie wyższego niż 1 nowo zatrudniany pracownik na 5 pracowników odchodzących na emeryturę lub w wyniku zwolnienia, bez wyjątków sektorowych, uwzględniając personel przenoszony z restrukturyzowanych przedsiębiorstw publicznych do podmiotów sektora publicznego;
- hh) działania mające na celu wzmocnienie instytucji rynku pracy oraz ustanowienie następujących zasad: pierwszeństwo porozumień na szczeblu przedsiębiorstw wobec porozumień sektorowych i branżowych bez nieuzasadnionych ograniczeń; porozumienia zbiorowe na poziomie przedsiębiorstw nie są ograniczane wymogami dotyczącymi minimalnej wielkości przedsiębiorstw; wykluczenie rozszerzania porozumień sektorowych i branżowych na strony niereprezentowane w negocjacjach; przedłużenie okresu próbnego w nowej pracy; wyeliminowanie ograniczeń czasowych w korzystaniu z agencji pracy tymczasowej; usunięcie przeszkód w częstszym korzystaniu z umów na czas określony; usunięcie przepisów ustanawiających wyższe stawki godzinowe dla pracowników zatrudnionych w niepełnym wymiarze godzin; oraz zezwolenie na bardziej elastyczne zarządzanie czasem pracy, w tym na zatrudnianie w niepełnym wymiarze godzin i na pracę zmianową.”;
- 9) w art. 2 ust. 4 skreśla się lit. a);
- 10) w art. 2 ust. 4 dodaje się litery w brzmieniu:
- „c) wyrównanie zaległości narosłych w poprzednich latach;
- d) wieloletni plan strukturalnej konsolidacji budżetowej, obejmujący środki odpowiadające co najmniej 5 procentom PKB, który zapewni realizację docelowych wartości deficytu do roku 2014;
- e) plan walki z oszustwami podatkowymi, obejmujący ilościowe wskaźniki wyników zapewniające rozliczalność administracji skarbowej; ustawodawstwo mające na celu usprawnienie administracyjnych sporów podatkowych i sądowych procedur odwoławczych oraz niezbędne akty prawne i procedury mające poprawić skuteczność walki z uchybieniami, korupcją i niską wydajnością pracy wśród urzędników podatkowych, w tym przewidujące postępowanie karne w przypadku naruszenia obowiązków;
- f) szczegółowy plan działań wraz z harmonogramem mający na celu opracowanie i wdrożenie uproszczonego systemu wynagrodzeń;
- g) poprawa systemu rachunkowości i fakturowania w szpitalach poprzez: dokończenie wprowadzania we wszystkich szpitalach systemu księgowości opartego na zasadzie memoriałowej i zasadzie podwójnego zapisu; posługiwanie się jednolitym systemem kodowania i wspólnym rejestrem wyposażenia medycznego; kalkulowanie zapasów i przepływu wyposażenia medycznego z zastosowaniem jednolitego systemu kodowania we wszystkich szpitalach; pobieranie współpłaty od pacjentów we wszystkich placówkach państwowej służby zdrowia; oraz sprawne wystawianie faktur tytułem kosztów leczenia (nie później niż w terminie 2 miesięcy) greckim funduszom zabezpieczeń społecznych, innym państwom członkowskim i prywatnym ubezpieczycielom, a także zapewnienie, aby do końca 2011 r. co najmniej 50 procent leków zużywanych przez szpitale publiczne stanowiły leki generyczne i niechronione patentem, poprzez wprowadzenie obowiązku zamawiania produktów farmaceutycznych według substancji czynnej przez wszystkie szpitale publiczne;

- h) w celu walki z marnotrawstwem i niegospodarnością w przedsiębiorstwach państwowych oraz w celu uzyskania oszczędności w kwocie co najmniej 800 mln EUR, Grecja do końca lutego 2011 r. przyjmie ustawę, która: obniży wynagrodzenie podstawowe w przedsiębiorstwach publicznych o co najmniej 10 procent w skali całego przedsiębiorstwa; ograniczy wysokość dodatków do wynagrodzenia do 10 procent wynagrodzenia podstawowego; ustanowi pułap miesięcznych zarobków brutto na poziomie 4 000 EUR (przy 12 wypłatach w roku); podwyższy taryfy opłat za przejazd środkami transportu miejskiego o co najmniej 30 procent; podwyższy inne taryfy; ustanowi działania prowadzące do zmniejszenia wydatków operacyjnych przedsiębiorstw publicznych o 15–25 procent; oraz przyjmie ustawę o restrukturyzacji OASA do marca 2011 r.;
- i) nowe ramy regulacyjne mające ułatwić zawieranie umów koncesyjnych dotyczących regionalnych portów lotniczych;
- j) utworzenie niezależnej grupy zadaniowej do spraw polityki edukacyjnej, celem poprawy wydajności publicznego systemu edukacji (podstawowej, średniej i wyższej) oraz lepszego wykorzystania zasobów;
- k) przyjęcie przepisów mających na celu ustanowienie wspólnego urzędu zamówień publicznych, zgodnie z planem działań.”;
- 11) art. 2 ust. 5 lit. b) otrzymuje brzmienie:
- „b) ocena wyników pierwszego etapu niezależnych funkcjonalnych przeglądów administracji centralnej, obejmująca zalecenia dotyczące polityki operacyjnej; dokończenie przeglądu realizowanych programów socjalnych;”;
- 12) w art. 2 ust. 5 lit. d) lata „2010–2060” zastępuje się latami „2009–2060”;
- 13) w art. 2 ust. 5 dodaje się literę w brzmieniu:
- „h) dalsze propagowanie stosowania leków generycznych poprzez obowiązek wystawiania recept elektronicznych według substancji czynnej;”;
- 14) art. 2 ust. 6 lit. a) otrzymuje brzmienie:
- „a) włączenie do projektu budżetu na rok 2012 środków na rzecz konsolidacji budżetowej wynoszących co najmniej 2,2 % PKB. W szczególności budżet musi obejmować następujące środki (lub w wyjątkowych przypadkach środki umożliwiające osiągnięcie porównywalnych oszczędności): dalsze poszerzenie bazy opodatkowania podatkiem VAT poprzez objęcie stawką podstawową kolejnych towarów i usług, które obecnie są objęte stawką obniżoną (w celu pozyskania dodatkowych wpływów w wysokości co najmniej 300 mln EUR); zmniejszenie zatrudnienia w sektorze publicznym, dodatkowe w stosunku do redukcji wynikającej ze stosowania zasady zastępowania w sektorze publicznym jedynie co piątej osoby przechodzącej na emeryturę (w celu zaoszczędzenia co najmniej 600 mln EUR); wprowadzenie akcyzy na napoje bezalkoholowe (prowadzącej do łącznych dochodów w wysokości co najmniej 300 mln EUR); poszerzenie bazy opodatkowania podatkiem od nieruchomości dzięki zaktualizowaniu wartości aktywów (mające przynieść co najmniej 200 mln EUR dodatkowych dochodów); reorganizację jednostek administracji publicznej poniżej poziomu rządu centralnego (służącą osiągnięciu oszczędności w wysokości co najmniej 500 mln EUR); nominalne zamrożenie emerytur; osiągnięcie wyższej wydajności w ramach poboru zaliczek na poczet podatku od osób prowadzących działalność gospodarczą na własny rachunek (celem uzyskania dodatkowych dochodów w wysokości co najmniej 100 mln EUR); zmniejszenie transferów na rzecz przedsiębiorstw publicznych (o co najmniej 800 mln EUR) dzięki ich restrukturyzacji; uzależnienie świadczeń dla bezrobotnych od stanu majątkowego (w celu uzyskania oszczędności w wysokości 500 mln EUR); oraz pobór dodatkowych dochodów z tytułu zezwoleń na prowadzenie działalności w zakresie gier hazardowych (co najmniej 225 mln EUR z tytułu udzielenia zezwoleń oraz 400 mln EUR z tytułu opłat licencyjnych);”;
- 15) w art. 2 ust. 7 skreśla się lit. c);
- 16) w art. 2 ust. 7 dodaje się litery w brzmieniu:
- „d) system kalkulacji kosztów szpitala dla poszczególnych przypadków, który będzie stosowany do celów opracowywania budżetu, począwszy od 2013 r.;
- e) działania mające na celu wdrożenie zaleceń operacyjnych z pierwszego etapu funkcjonalnego przeglądu administracji publicznej na szczeblu centralnym oraz z pełnego przeglądu realizowanych programów socjalnych;
- f) rozpoczęcie działalności przez wspólny urząd zamówień publicznych, dysponujący zasobami niezbędnymi do realizacji swych zadań, celów, kompetencji i uprawnień określonych w planie działań.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej notyfikacji.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Greckiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 grudnia 2010 r.

W imieniu Rady
MATOLCSY Gy.
Przewodniczący

CENY PRENUMERATY w 2011 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

